Nummer 231

het V.D.H.-tje

17 Juni 1950

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

Solex rallye naar Schiphol werd groots succes

En route. Het parcours wordt opgezocht. Uw redacteur, onherkenbaar met vechtpdt, geassisteerd door serviceknots Daniëls.

Als de weergoden ons netjes waren komen vragen welk weer wij voor 11 Juni wensten, hadden wij besteld: droog, niet te warm en een koele bries, kortom: Solexweer.
Aeolus en Pluvius zijn weliswaar niet komen horen, maar de bestelling is toch naar wens uitgevoerd. De Zondagmorgen hield een gelofte in die in de loop van de dag geheel is ingelost.
Het is aan dit voorbeeldige weer, aan de perfecte organisatie en aan de Solex te danken, dat de eerste sterrit naar de Amsterdamse luchthaven een daverend succes is geworden.

Allereerst aan de organisatie. Het was de heer Dudok van Heel — die de organisatie van de tulpenrallye ook verzorgde — wel toevertrouwd een route te kiezen, die de deelnemers door de mooiste landschappen voerde en hen behoedde voor de extra verkeersdrukte, die de autoraces te Zandvoort en het Vara Zomerfeest te Hilversum teweegbrachten. Hoe de parcoursen van de andere startplaatsen waren weten wij uiteraard niet, want de geheimhouding, die men tot aan de start betrachtte, maakte het onmogelijk onze (ambtelijke) nieuwsgierigheid te bevredigen.

Onze ervaring: Zaterdagsavond de fonkelnieuwe Solex nog eens liefkozend bekeken; de Solexwimpel met startnummer 435, die al ruim een week tot vreugde van vader en dochter boven de kinderstoel hing, gemonteerd, tas gevuld met blik brandstof, leeftocht, regenjas en trui; de wekker op half vijf gezet en naar bed gegaan.

Zondagmorgen half vijf alarm; snelle vergewissing dat het weer net als het bier is, ons gehuld in speciale rallye-kleding en snel naar buiten.

Ruim 1000 Solexen reden parade van 1½ kilometer

Voorburg was leeg en verlaten en pas bij de kerk kwamen andere rallye-rijders in zicht.
Zeven uur bij servicestation Maasland. Een lange sliert Solexisten, die na een stempeltje op de contrôlekaart een routebeschrijving in ontvangst neemt, deze al of niet serieus bestudeert en na een vriendelijke vlaggenzwaai van de starter de Solex aanrijdt voor de eerste van de 70 kilometers, die hem scheiden van het doel. Uiteraard zijn er bij de 325 uit Den Haag startenden, vele VDH-ers. Uw verslaggever, bedenkende dat een brandnieuwe Solex wel eens kinderziekten kan oplopen, koos zich het gezelschap van onze eigen service-stationner: de heer Daniëlse, een keuze waarvan hij evenmin als de heer Messnig spijt heeft gehad, want Daniëlse (u weet nog wel: grijze kuif en grote Velocette) is iemand, die veel verstand van motoren in het algemeen en van Solexen in het bijzonder heeft en die te allen tijde klaar staat om bij te springen, onverschillig wie, waar en wanneer.
Zo vertrok de stoet tussen 7 en 8 uur van het Bezuidenhout, aanvankelijk nog als een gesloten colonne, gaandeweg, naarmate de groepjes zich formeerden, de café's werden aangedaan en de afgelegde kilometers het reistempo gingen beïnvloeden, werd de sliert uitgedund, zodat het een druppelsgewijze dosering werd. Uiteraard was het bij een aantal van ruim 300 in een uur gestarte deelnemers, waarbij een eenvoudig rekensommetje leert dat er dus om de 70 m een Solex rijdt, aannemende dat men precies afstand houdt, vrijwel onmogelijk een wedstrijd te organiseren waarbij individuele waarneming het criterium is. De route was te vinden door domweg achter de voorgangers aan te rijden of door af te gaan op de aanwijzingen die samengestroomde plattelanders geheel spontaan en uitvoerig verschaften. De officiële contrôles konden niet worden gemist, werden ook niet gemist, omdat zij veelal waren ondergebracht in café's waar de Solexist — die tijd, geld en zin in koffie heeft — zijn rust neemt en de drukte gadeslaat, die een contrôlepost annex servicestation medebrengt. Die service was prima verzorgd en is er voor verantwoordelijk, dat niemand met pech is blijven staan. Al viel de panne erg meel De meeste storingen bleken terug te brengen tot de gebruikelijke oorzaak: lege tank! Zo snorden wij met z'n honderden door Holland op zijn best. Langs vaarten, molens en plassen, door de groene polders naar de wijde verten, op ons qui vive voor geheime contrôles en met veel plezier in dit toeristische evenement. Zo naderden wij Schiphol, doch daarvoor ligt het Amsterdamse bosplan, alwaar de laatste proef moest worden afgelegd, welke bij binnenkomst bleek te bestaan uit het moeten tellen van een aantal langs de (slipperige) route geplaatste rode palen. Waren het alleen maar rode geweest, dan hadden wij de 31 wel geteld, nu maakten een zonnebril en een kleurenblinde reisgenoot ons (en vele anderen) van de tel en werd een geflatteerd cijfer gemeld. Enfin, zo kwamen wij na een jaar weer op Schiphol, de luchthaven die met de dag groter schijnt te worden en waar een grote politiemacht op

Vervolg pag 2

SOLEX-RALLYE NAAR SCHIPHOL (vervolg)

de been was om alle duizenden goed binnen te loodsen. Allereerst naar een tankstation, waar negen Solexen tegelijk in ijltempo werden gevuld en vervolgens naar de enorme loods Blériot, waar duizend Solexen net voldoende bleken om een hoek te vullen.

Het was toen 12 uur. Het programma was echter nog niet afgewerkt: rondleiding, koele dronk en lunch in de cantine, uit de bekende KLM-lunchdozen. Daarna een uurtje gelegenheid de vliegerij te bekijken en zich te vergapen aan de lijn en kracht van de moderne Convairs en Constellations. Teruggeroepen naar de loods en daar geluisterd naar vriendelijke woorden van de heer Dudok van Heel, de rallye-organisator, de heer Erickson, directeur van de afdeling RijwielSolex van Stokvis, de heer Zandvliet, de man die namens de KLM de ontvangst op Schiphol verzorgde.

20 gratis rondvluchten waren de beloning voor de gelukkigen, die alle contrôlestempels hadden gehaald, het juiste aantal rode paaltjes hadden geteld en bij de loterij fortuinlijk waren geweest. Een zilveren plaquette was voor 100 andere gelukkigen en de overigen kregen de toezegging een bronzen herinneringsplak eerlang in de brievenbus te vinden. Vanzelfsprekend waren er lieden, die speciaal vermeld werden: de oude heer Sannes uit Deventer, die met zijn 82 jaren een onverbeterlijke Solex-enthousiast is; een Solexer uit Groningen en de dame die de beste prestatie leverde.

Vriendelijke woorden, die in goede aarde vielen, want ieder was in een goed humeur vanwege de geslaagde tocht, de perfecte organisatie en het wondermooie weer. Gul was het applaus toen de heer Ericsson, de organisator en zijn medewerkers bedankte voor hun werk en mededeelde, dat het niet bij deze eerste Solex-Rallye zou blijven. Immers, het getal Solexen, dat op de weg is, neemt toe met de dag en als wij de vele Solexen in de hoek van deze loods zien staan die hier aanwezig zijn, zich beschouwen kunnen als de voorlopers van een heel nieuw is het duidelijk, dat degenen,

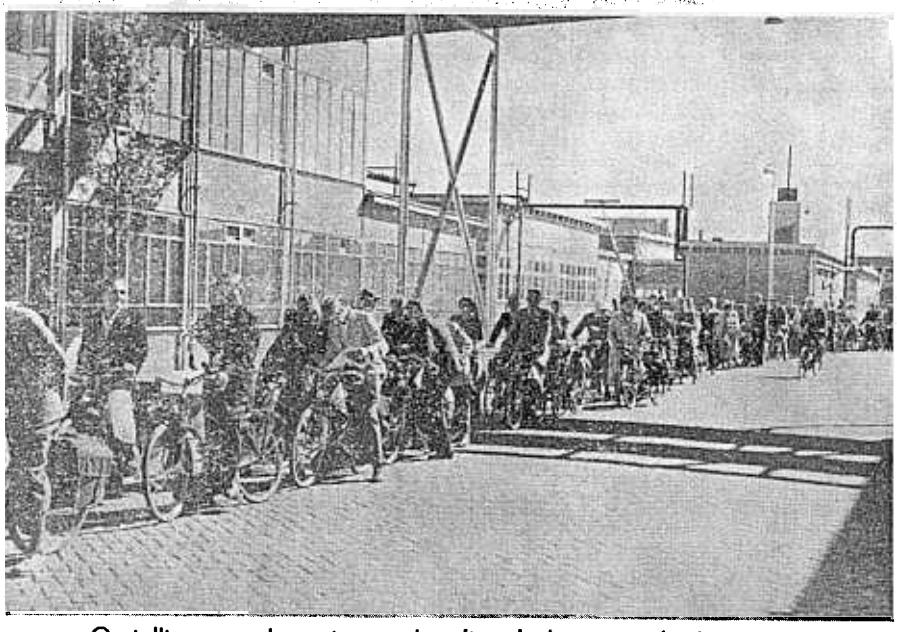

Opstelling voor de grote parade, oftewel, de terugtocht der 1.000

leger, dat van de gemotoriseerde fiets.

Als slotstuk volgde toen de parade over het Schiphol-emplacement; ruim 1½ kilometer lang was de stoet van twee aan twee rijdende Solexen, die over het geweldige terrein snorden, langs vriendelijk wuivende vliegtuigbemanningen, die de primeur genoten van het nog nooit getoonde défilé der duizenden Solexen over een vliegveld, langs de dichtbevolkte terrassen, een stoet, welks kop reeds lang de Ringdijk bereikt had toen de staart nog het emplacement opkomen moest. Zo begon de uittocht: naar Den Haag, Rotterdam, Amsterdam, Amersfoort, Haarlem, Utrecht en alle overige plaatsen waar gestart was. Maar ook de meneer uit Groningen trok naar huis, alsmede de deelnemers uit Eindhoven, Deventer, Goes en Almelo, allen tevreden over de gezellige dag en vastbesloten een volgende maal weer van de partij te zijn.

Wat de fabrieksploeg betreft: voor zover ons bekend is er door geen van ons een rondvlucht gewonnen. Wel werden verzilverde plaquettes verdiend door de heren Schra (Kostprijs), Van Diem, De Cates en Van Strien (De Kroon) en wellicht nog door anderen wier namen wij niet verstaan hebben, doch die ons dit wel willen vergeven, omdat bij deze rit het wedstrijdelement verre ondergeschikt was aan de touristische opzet.

Volgende maal zijn wij weer van de partij!

Twee Haagse journalisten, Goos Kamphuis (oom Karel) en Dick Houwaart van de Nieuwe Haagse Courant hebben enkele weken geleden een vacantiereis per Solex gemaakt naar de Belgische Ardennen.

naar de Ardennen

Beladen met tent, slaapzakken en kampeergerei brachten de Solexjes hen via Kasterlee (Kempen), Spa en Luik naar Malmédy. In 7 dagen legden zij zo een 1500 kilometer af.

Zij waren verbaasd, niet alleen over de prestaties van hun „voituurke", maar ook over het opzien dat de Solexen in België baarden. Waar zij ook verschenen, overal vormden zich hele oplopen van verbaasde Belgen, die keken alsof zij de eerste auto zagen.

Auto's gingen langzaam rijden en de bestuurders informeerden: „kunde gij mij zeggen, gaat dat zo maar op den mantel?" (ter verduidelijking: mantel is buitenband).

De Belgen informeerden steevast naar de prijs (die hen meeviel) en naar de leveringsmogelijkheid.

De Nederlandse douanier in Baarle-Nassau zocht de motor onder de bagagedrager en de Belgische douanebeambte lichtte alleen maar de klep van zijn pet om daarna „doorrijden" te gebaren.

Ondanks de zeer slechte wegen en de grote hitte was de tocht een genoegen. Storingen heeft men niet gehad; bij thuiskomst waren de „voituurkes" in prima conditie, zij het erg bestoft, en zo weer klaar voor een volgende Ardennenrit. Oom Karel zal die voorlopig wel niet maken, want hem wachten 3000 brieven per week van de krantenlezende jeugd.

Die te beantwoorden lijkt ons bezwaarlijker dan een reisje naar Malmédy en ook minder genoeglijk.

Een typ(ische) droom

Het was een wonderlijke geschiedenis. De tentoonstelling Vrije Tijdsbesteding behoorde weer tot het verleden en was een doorslaand succes geworden. Men sprak er over en enkele vermetelen opperden het plan nu eens een tentoonstelling te houden van het in werktijd verrichte werk. Het idee was niet gek; het behoefde nog slechts de toestemming van hogerhand om ten uitvoer te kunnen worden gebracht.

De Kern werd ingeschakeld. Op de daarop volgende Directie-Kernvergadering ging het warmpjes toe, totdat de directie het verlossende woord sprak: „Welja, waarom niet!"

Wie het dichtst bij het vuur zit... enfin, u snapt het, de typekamer genoot de primeur. En gedachtig aan het gezegde: „Laat zien wat je kunt en men zal je meer waarderen," toog ik aan het werk, al kiezende, schiftende en combinerende. Een keurige brief in het Frans, vol met technische termen, kwam te hangen naast een welhaast onleesbaar concept, uit geheimzinnige tekens bestaande, die heus echte letters moesten voorstellen. Een bestelorder in viervoud, tot in de puntjes verzorgd, naast de conceptbestelling, met recht zo dikwijls „klad"-bestelling genoemd. Een aantal piekfijne seriebriefen, die de ontvanger zouden moeten bewegen tot aanschaffing over te gaan van het grote product van afdeling enkelfabricage, hingen naast hun met inkt geschreven concepten om te bewijzen, dat de typiste met feilloze zekerheid de niet doorgestreepte woorden er wist uit te pikken. En dan die brief over een gerepareerde stofzuiger! Is die heus ontstaan uit dat uit één onmenselijk lange zin bestaande concept? Haast onbegrijpelijk.

Daar hing nu alles, geëscorteerd door prachtig staatwerk op A 3-formaat, getallen en nog eens getallen, fel zwart op smetloos wit, ontstaan uit pastelachtige potloodconcepten, bang als de maker was, dat ook onbevoegden deze niet voor andere ogen bestemde cijfers zouden kunnen lezen. Ter afwisseling hing ik enige oude giro-afrekeningen met 6 H-potlood geschreven Engelse concepten op, waaruit prachtige luchtpostbrieven waren ontsatan. En dan dat voorschrift! Het gestencilde eindresultaat naast het 1e tot en met 9e concert in chronologische volgorde. Uit de inleiding bleek al direct, dat de typiste wist, dat men moest schrijven: wij zullen en niet: wij zulle.

Een gezellig aandoende brief over de aankoop van soldeerlippen sprak iets minder tot de verbeelding. Slechts weinigen wisten, dat boven het gedicteerde concept had kunnen staan: „Wie dit begrijpt, is een kei". En al was de typiste er ten volle van overtuigd, dat niet zij doch de leverancier de brief zou moeten snappen, had ze er toch een alleszins dragelijk geheel van gewrocht.

Met trots liep ik daar rond, temidden van die weelde van keurige scherpe ELITE letters op felwitte achtergronden. Daar kwamen reeds de eerste bezoekers. Een meneer met zonnebril, een kleine en een grote man, een grijze meneer met blozend gelaat en nog vele anderen. Wie was dat? Minister Lieftinck? Nee, toch niet. Ik voelde me verrukt over zoveel belangstelling en reeds wendde ik mij tot hen om mij als gids nog verdienstelijker te maken. Maar wat was dat? Zag ik het goed? Hemeltje ja. Nee, nee, dat is niet eerlijk, zoveel tegen één. Hou op, kan ik er wat aan doen?! De concepten zijn heus allemaal echt. Help, help, ik stik!

Toen werd ik wakker, naast mijn bed. De vorige dag had ik de Engelse instructiefilm voor de typekamer gezien.

Deze week....

Deze week hebben wij uiteraard de mond vol van de Solex-Rallye, welke gebeurlijkheid in geuren en kleuren beschreven wordt. Op gevaar af de lezers een Solex-indigestie te bezorgen, hebben wij er tevens een verhaaltje aan toegevoegd over twee Haagse journalisten, die per Solex door de Belgische Ardennen trokken en terugkwamen geheel onder de indruk van het kunnen van hun fietsmotortje. Wij als redactie, die ons doorgaans goed op de hoogte achten van al wat er in onze fabrieken gebeurt of gaat gebeuren, moeten tot onze verbazing in onze eigen krant — ons dagblad wel te verstaan — lezen, dat de wedstrijd VDH Den Haag—VDH Utrecht geleid zal worden door solexende scheidsrechter en grensrechters.

En dan is er nog de missionaris uit Brazilië, die bescheidenlijk de aandacht vestigt op zijn verlangen naar een Solex, via een advertentie in de krant, welke oproep, naar wij vertrouwen, vele Solexers geraakt heeft en voor pater Ouwendijk het begeerde vervoermiddel heeft opgeleverd.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

Collectanten gevraagd

Het comité collecte „Vacantievreugd" heeft ons verzocht een oproep te plaatsen om collectanten voor de op Zaterdag 8 Juli aanstaande te houden straat- en huiscollecte. De baten van deze collecte komen ten goede aan de Haagse Bond Vacantiebezigheid voor schoolkinderen, de R.K. Vacantiebezigheid en het Haags Vacantie-Comité, die vacantiebezigheid verschaffen aan jong en oud.

Er is een groot aantal collectanten nodig. Het comité hoopt, dat velen zich zullen aanmelden bij het secretariaat van de regelingscommissie, Stadhuis, Kerkplein 3; of telefonisch aan nummer 115953, toestel 267; of mondeling bij mej. Groeneweg, afdeling Sociale Zaken.

Stokvis-Collega's bezochten VDH

Een 120-tal Stokvis-collega's maakten Zaterdagmiddag 10 Juni 1950 een rondwandeling door onze fabriek. Aangezien deze collega's dagelijks met onze producten te maken hebben, kunnen wij ons voorstellen, dat zij het aardig vonden eens te zien waar en hoe deze ERRES-artikelen vervaardigd worden.

In groepjes van pl.m. 15 personen werden de Stokvis-mensen rondgeleid door de heren, die ook bij de handelarenexcursies als excursieleiders fungeren. In elke groep bevonden zich één of twee Kernleden, die als gastvrouw of gastheer optraden. Enthousiast en deskundig vertelden de excursieleiders hoe onze producten tot stand komen.

Alle afdelingen hadden hun uiterste best gedaan alle phasen van de productie zo duidelijk mogelijk te illustreren, door onder de machine of op de band het te bewerken product te leggen, soms zelfs met de omschrijving, keurig getypt, erbij.

Vanzelfsprekend is onze fabriek het meest interessant als zij in werking is en alles leeft en beweegt. Maar deze middag heeft bewezen, dat zij zelfs in rust een aantrekkelijk beeld van de productie kan geven.

Fabriek UTRECHT

Burgerlijke Stand Utrecht

Geboren:

Eduard Albe Richard Ulrich, zoon van U. L. C. Huyg, afdeling mechanische contrôle, op 6.6.1950.

Dirk Peter, zoon van H. B. Oterdoom, afdeling laboratorium, op 23.5.1950.

Thomas Petrus Paulus, zoon van P. Kerkhof, afdeling montage, op 30.5.1950.

Gehuwd:

W. A. Hendriksma, afdeling montage, met T. A. Bouthoorn, op 24.5.1950.

INTREDINGEN

A. G. Ebbenhorst, afdeling montage, 30.5.'50.

Diploma E.H.B.O

Onze E.H.B.O.-cursisten hebben een goed resultaat geboekt; na een halfjarige cursus werd aan hen allen Maandag 22 Mei het diploma uitgereikt, zodat ons bedrijf nu 7 gediplomeerde E.H.B.O.-ers rijker is. Laten wij hopen, dat wij van hun goede diensten, die, wanneer dat nodig mocht blijken te zijn, zeer op prijs gesteld worden, weinig gebruik behoeven te maken.

Aan de geslaagden, de heren
M. J. Blans, afdeling montage,
H. den Boestert, afdeling montage,
F. H. Pinkse, afdeling montage,
H. Westerdaal, afdeling montage,
D. Bottenberg, afdeling huisvesting-portier,
R. Jansen, afdeling nabewerking-tijdschrijverij,
L. Zeegers, afd. metaalwaren-tijdschrijverij,
onze hartelijke gelukwensen!

S.O.S.

Onze schoonmaakactie Mei 1950 heeft nog een heel staartje in de maand Juni gekregen. Van ons programma is het leeuwenaandeel afgewerkt. Er werd hevig in laden en kasten gedoken, gereedschapsvoorraden en gereedschapsborden zijn gecontroleerd en ook ten aanzien van opslag en reserveringen zijn diverse maatregelen genomen.

Nu allereerst nog een week waarin met behulp van verschillende vaklieden een klein aantal kleine wensen van grote mensen worden vervuld op het gebied van reparaties en aanvullingen en dan komt de volgende week het slotstuk, waarbij in interne wedstrijd uitgemaakt wordt, wie de orde/netheidkampioenen zijn.

Een nadere mededeling hierover volgt.

Ideeënbus Utrecht

Inzending no. 115 is afkomstig van K. Zwaak, afdeling draaierij en betreft de orde en netheid op de toiletten. Premie *f* 2.50.

GRATIS RECLAME

In het Binnenhof van 14.6.1950 lazen wij het volgende:

Pater Th. Ouwendijk uit Brazilië

met een parochie van ongeveer de grootte van het bisdom Haarlem, kennis gemaakt hebbende met de doeltreffendheid van een RijwielSolex voor zijn parochie-bediening, vraagt heel schuchter (want er wordt al zoveel gegeven!!) dat iemand (of vele iemanden) de helpende hand uitsteekt om zoiets te bemachtigen. Om het makkelijk te maken: gironummer 465967, ten name van mej. To Ouwendijk, tel. no. 77.96.93. Adres: Parkweg 143 te Voorburg. Altijd welkom.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

Maandag j.l. bracht het rayon Leeuwarden van Stokvis een bezoek aan onze fabriek. Woensdagmorgen was het de leerlingenopleiding van de leger-radarschool te Deelen, welke een kijkje bij ons kwam nemen.
Nog twee Stokvis-excursies, namelijk Maandag aanstaande Deventer en de week daarop Maastricht en het is voorbij.
Zuchten van verlichting bij de velen, die bij deze rondleidingen actief betrokken waren. Zuchten ook in de fabriek, met name aan de stofzuigerband, waar de jongens zo'n verzetje wel wisten te waarderen.
Althans dat heeft onze tekenaar betoogd op zijn manier.

Er werd .....

Nieuwe machines - verhuizingen - Nieuwe omroepinstallatie

.... voor uitbreiding van het (nog steeds groeiende) machinepark ontvangen enkele tapmachines en enkele automatische draaibanken.

*

.... op het hoofdkantoor grootscheeps verhuisd. De afdelingen voorcalculatie en inspectie (inclusief statistiek) verhuisden naar de voormalige drukkerij. Nieuwe telefoonnummers 187 - 92.
Op het hoofdkantoor werd een nieuwe indeling van de verschillende afdelingen gezocht en gevonden, onder anderen een aantal gewijzigde telefoonnummers tot gevolg hebbende, welke elders zijn vermeld.

*

.... met de fietsenstalling zodanige voortgang gemaakt, dat alle fietsen en Solexen binnenkort behoorlijk onder dak komen.

*

.... verhuisd de afdeling Solex-motormontage. Deze is nu ondergebracht in de ruimte waar tot nog toe het stafmagazijn was gehuisvest. De productie-volgorde is nu: Solex-draaierij - Solexmagazijn - Solexmotormontage. Voor de heer Zorn en zijn ploeg betekent deze nieuwe behuizing een aanzienlijke verbetering. Het is er rustiger en men wordt niet gehinderd door automatengerammel.

*

.... reeds enkele weken geleden een aanzienlijke verbetering bewerkt in de grote cantine door alle vensters aan de spoorwegzijde te voorzien van blank glas. Al wordt de cantine bij het mooie weer van de laatste tijd niet zo intensief gebruikt, het is een verbetering die er zijn mag.

.... gedacht, dat het een slechte kastelein is, die zichzelf geen goede borrel schenkt en daarom besloten ons complex te voorzien van een nieuwe muziek- en omroepinstallatie, aangezien de tegenwoordige niet berekend is op de geweldige uitbreiding sedert de aanleg.

Er komt een installatie, die klinkt als een klok, een met 12 groepen; met de aanleg van de leidingen is dezer dagen begonnen.

Tentoonstelling „Zestig jaar Koninklijke"

De N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij bestaat 60 jaar en ter gelegenheid daarvan wordt van 17 Juni t/m 8 Juli 1950 in het gebouw Dierentuin te Den Haag een jubileumtentoonstelling gehouden.
De B.P.M. nodigde ons uit deze tentoonstelling te bezoeken, welke uitnodiging wij graag doorgeven aan alle VDH-ers en collega's van de Kroonfabriek.
Deze tentoonstelling belooft interessant te worden. Door middel van schema's, maquettes, werkende modellen en foto's ziet men iets van de opsporing, winning en verwerking van de olie; het researchwerk, het transport en de verkoop van de olie.
Gedurende de tentoonstelling zullen films over de ontwikkeling van de Koninklijke Shellgroep en over de bedrijven in Indonesië en Venezuela vertoond worden.
De tentoonstelling is op werkdagen geopend van 9—22 uur.

Burgerlijke Stand Den Haag

Geboren:
Cornelia Hillegonda Johanna, dochter van C. P. Struyk, wikkelafdeling, op 11.6.1950.
Maarten Willem, zoon van J. J. van Klink, afdeling inkoop, op 12.6.1950.

INTREDINGEN

A. J. C. Gallard, apparatentekenkamer, op 12.6.1950.
A. F. M. Penders, service, 12.6.1950.
Mej. A. M. Verbeek, bibliotheek, 12.6.1950.
G. J. de Bruyn, opleiding, 12.6.1950.
J. L. Koster, opleiding, 12.6.1950.
F. Linque, opleiding, 12.6.1950.
D. A. v. d. Bijllaardt zagerij 12.6.1950.
P. Pronk, gereedschapmakerij, 12.6.1950.
M. H. Feyen, bedrijfsschool, 12.6.1950.
W. Blokzijl, draaier, 14.6.1950.
W. H. Overwijk, draaierij, 14.6.1950.

Gewijzigde telefoonnummers

Brandt, voorcalculatie	187	92
Mej. Dijkstra, voorcalculatie	187	92
Enters, inspectie	187	92
Eijsackers, inspectie	187	92
Kamerling, inspectie	187	92
Willemsen, magazijnbeheer	187	92
v. d. Linden, financiën	147	14
Wezenaar, hoofdboekhouding	147	14
Glasbergen, interne contrôle	132	
v. d. Brande, publiciteit	142	
ir. Franken, televisielaborat.	148	42
Koppenaal, radiolaboratorium		22
Aernondse, radiowerkplaats		08
Zondervan, ger.mag. ger.makerij		67

Excursie Sierkan

De Kern herinnert er nog even aan, dat de excursie naar de fabriek van „De Sierkan" plaats vindt op Zaterdag 24 Juni 1950, 's middags van 2 tot 5 uur. Allen, die zich als deelnemers opgegeven hebben, moeten om 2 uur in de Lulofstraat no. 26 zijn, vóór de fabriek „De Sierkan". Excursieleider is de heer Baretta van „De Sierkan". De Lulofstraat loopt van de 1e v. d. Kunstraat naar de Laakhaven.
De heer Van Delft is in het bezit van de deelnemerslijst. Mocht u dus onverhoopt verhinderd zijn, geeft u dit dan even aan hem op. Telefoon: Magazijnadministratie, toestel 32 klein.

VOETBAL - HANDBAL
Den Haag - Utrecht

In het VDH-tje van 10 Juni j.l. heeft u reeds kunnen lezen, dat op Zaterdag 1 Juli een voetbalwedstrijd zal worden gespeeld tussen VDH-Utrecht en VDH-Maanweg.
Andere jaren is het gewoonte, dat VDH-Den Haag elk jaar een wedstrijd speelde tegen Stokvis-Rotterdam.
Daar de hiervoor beschikbaar gestelde beker nu echter in het bezit is van ons bedrijf, behoren deze wedstrijden tot het verleden.
Wij hopen nu met de wedstrijd tegen de fabriek Utrecht een waardige plaatsvervanger gevonden te hebben.
Tevens wordt op deze middag ook nog een dameshandbalwedstrijd gespeeld tussen beide fabrieken.
De wedstrijden vangen aan om half drie en worden gespeeld op het „Voorburg"-terrein aan de Prinses Mariannelaan ter hoogte van het doofstommeninstituut „Effatha".
Vanzelfsprekend rekenen wij op een grote belangstelling.